

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

4 december 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over richtlijnen voor aankopen van cultuurgoederen door musea

Vraag om uitleg van mevrouw Margriet Hermans tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het geringe aantal vragen aan de Vlaamse Infolijn over cultuur

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de terugvorderingen van subsidies, uitgekeerd in toepassing van het muziekdecreet en het decreet podiumkunsten

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 4 december 2003

VOORZITTER : De heer Jo Vermeulen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.04 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over richtlijnen voor aankopen van cultuurgoederen door musea

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Loones tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over richtlijnen voor aankopen van cultuurgoederen door musea.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, deze interessante vraag biedt me de gelegenheid eens het woord te nemen in de commissie voor Cultuur, Media en Sport. Aangezien cultuur iets is wat elk Vlaams volksvertegenwoordiger waarschijnlijk begeistert, vind ik dit een waar genoegen.

De titel van een artikel in NRC Handelsblad, 'Richtlijnen bepleit voor illegale kunst', heeft mijn aandacht getrokken. De vraag is niet hoe kunst illegaal kan zijn. Het gaat hier uiteraard om gestolen goederen.

Ik wil me hier niet beperken tot de problematiek van in Irak gestolen kunstwerken. Heel wat gestolen waardevolle cultuurgoederen worden over grenzen gesmokkeld en in andere landen te gelde gemaakt. Ik vraag me af hoe onze musea op dergelijke aanbiedingen moeten reageren.

Het spreekt eigenlijk vanzelf dat Unesco zich op dit vlak verdienstelijk heeft opgesteld. Reeds in

1970 is een internationaal wettelijk instrument opgesteld om dit verschijnsel te bestrijden, namelijk de conventie betreffende de middelen om de illegale import, export en eigendomsoverdracht van cultuurgoederen te verbieden en te verhinderen.

Deze conventie is samengevat in een prachtige brochure die ik hier even onder de aandacht wil brengen. Een organisatie uit Koksijde heeft recent alle initiatieven met betrekking tot het cultureel erfgoed gebundeld in een brochure getiteld 'Het verleden van de toekomst'.

De conventie is tot op heden door 32 landen geratificeerd. België en Nederland horen hier niet bij.

De ICOM heeft een deontologische code uitgewerkt. Dit breder uitgewerkt instrument omvat een aantal richtlijnen die de musea verbieden cultuurgoederen met een onduidelijke afkomst te verwerven, naar waarde te schatten, authentiek te verklaren of tentoon te stellen.

Dergelijke instrumenten bestaan. De vraag is nu wat onze musea in de praktijk moeten doen. Ik ga ervan uit dat de Vlaamse overheid de musea in Vlaanderen een aantal richtlijnen zou kunnen verstrekken. Het is niet de bedoeling dat onze musea op dit vlak een eigen beleid uitstippelen.

De Nederlandse Museumvereniging NMV heeft zich over deze problematiek gebogen. De Commissie over de Gedraglijnen voor de Museale Beroupsethiek heeft een aantal richtlijnen opgesteld. Dat deze richtlijnen niet zo eenduidig zijn, blijkt uit de discussie die over de toepassing is ontstaan.

In deze discussie staan twee kampen tegenover elkaar. Ik noem ze de rekkelijken en de preciezen. De rekkelijken willen de richtlijnen losjes interpreteren. De preciezen willen de richtlijnen zeer strikt hanteren.

Loones

Het Rijksmuseum bevindt zich in het kamp van de preciezen. De collectie van dit museum is allicht belangrijk genoeg. De kleine – vooral Aziatische – musea bevinden zich in het kamp van de rekkelijken. Deze musea zijn van oordeel dat ze, zolang ze vanuit het buitenland geen specifieke waarschuwingen krijgen, dergelijke cultuurgoederen kunnen bewaren. Tenslotte behoren al deze goederen tot de grote gemeenschappelijke eigendommen. Ze maken deel uit van eenzelfde culturele biosfeer.

Ik weet niet precies hoe we dit moeten aanpakken. Er moet in elk geval iets worden gedaan. Ik vraag me af wat de bevoegde Vlaamse minister hiervan vindt. De vraag of België de conventie van de Unesco heeft goedgekeurd, heb ik eigenlijk zelf al beantwoord. Beschikt Vlaanderen over richtlijnen voor musea met betrekking tot het aankopen van dergelijke cultuurgoederen? Zo nee, overweegt de Vlaamse overheid dergelijke richtlijnen op te stellen? Zo ja, hoe kan het naleven van deze richtlijnen worden gecontroleerd?

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, we hebben hier al eens een discussie gevoerd over de feiten die zich te Bagdad hebben voorgedaan. Ik zou de heer Loones willen bedanken omdat hij de problematiek nu wat heeft verruimd. Ik heb vernomen dat een aantal ontvreemde stukken ondertussen weer in Bagdad zijn aangekomen.

Wat de eventuele goedkeuring van de conventie van de Unesco betreft, verwacht ik van de minister een positief antwoord.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, aansluitend bij de captatio benevolentiae van de heer Loones ten aanzien van dit sanhedrin van hogepriesters bij het begin van zijn vraag, vind ik dat deze vraag om uitleg van de heer Loones het niveau van deze commissie zeker haalt. (*Gelach*)

België heeft de conventie van de Unesco van 14 november 1970 tot op heden niet geratificeerd. Het doel van dit verdrag is het voorkomen van de ongeoorloofde invoer, uitvoer en eigendomsoverdracht van cultuurgoederen. Het verdrag spoort de ondertekenaars tevens aan om het eigen erfgoed tegen diefstal, clandestiene opgravingen en onge-

oorloofde uitvoer te beschermen. Het wil de bewustwording van de betrokken staten stimuleren en hen wijzen op de morele verplichting om het eigen cultureel erfgoed en dat van anderen te eerbiedigen.

Musea, bibliotheken en archieven zijn culturele instellingen die alles in het werk moeten stellen om de samenstelling van hun collecties op universeel erkende morele beginselen te baseren. De reeds aangehaalde ethische codes moeten hierin worden verwerkt.

België heeft dit verdrag nog niet geratificeerd. Bij verschillende overheden, waaronder de Vlaamse Gemeenschap, en in de sector groeit wel een consensus om in dit verband de nodige stappen te zetten.

De federale regering heeft zich voorgenomen het verdrag alsnog te ratificeren. Op 13 mei 2003 bekrachtigde Albert II het wetsontwerp houdende instemming met het verdrag van de Unesco van 14 november 1970.

Aangezien het hier een gemengd verdrag betreft, moet dit verdrag ook aan het Vlaams Parlement worden voorgelegd. Om het Vlaams Parlement de kans te bieden dit verdrag met voldoende kennis van zaken goed te keuren, heb ik de opdracht gegeven een kritische synthese op te stellen. Naast de algemene principes zal deze synthese een aantal kritische overwegingen bevatten.

Deze opdracht is uitgevoerd. Op basis van deze tekst zal ik het Vlaams Parlement in het begin van volgend jaar, na een beperkte bevraging van de sector, een ontwerp van decreet houdende instemming met dit verdrag voorleggen.

Dit betekent niet dat we al die jaren niets hebben gedaan. De conventie van de Unesco is in feite onrechtstreeks geïmplementeerd. In de 'code of ethics for museums' van de ICOM – International Council of Museums – is een volledig hoofdstuk aan de verwerving van cultuurobjecten voor museale collecties gewijd. De in dit hoofdstuk opgenomen deontologische richtlijn hangt nauw samen met de conventie van de Unesco.

Het museumdecreet van 1996 bepaalt dat de door de Vlaamse Gemeenschap erkende musea deze code van de ICOM in acht moeten nemen. De 43 erkende Vlaamse musea weten dat het naleven van deze deontologische regels een erkenningsvoorwaarde vormt. Aangezien ze in dit decreet is ver-

Van Grembergen

werkt, kent de Vlaamse museumwereld de code van de ICOM zeer goed.

De Vlaamse musea leven de code van de ICOM na. Bij de verwerving van nieuwe stukken gaan ze zorgzaam te werk. De controle op de naleving van deze code gebeurt aan de hand van de jaarlijkse werkingsverslagen van de erkende musea, alsook via de door de Vlaamse overheid uitgevoerde zesjaarlijkse inspecties.

Voor de verwerving van nieuwe collectiestukken is er tot slot een vorm van controle via de toetsing van de dossiers die de musea indienen met het oog op subsidiëring van de voorgenomen aankoop door de Vlaamse overheid. Er wordt nagegaan of het stuk niet behoort tot het erfgoed van een andere gemeenschap.

Ik hoop u hiermee enig inzicht gegeven te hebben in de stand van zaken in Vlaanderen met betrekking tot de Unesco-conventie van 1970. Begin 2004 komt er – begeleidend bij de goedkeuring van het Unesco-verdrag – een decreet dat tegemoetkomt aan uw bekommernissen.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Het doet me plezier dat u het voortouw hebt genomen in de Vlaamse aanvaarding van deze Unesco-conventie. Misschien gaat er bij de federale overheid een lichtje branden.

Er zijn richtlijnen nodig, en er blijft nog de sector van de kunsthandelaars. Ik geloof dat dit niet onder uw bevoegdheid valt. Moet er een ethische code komen of zijn er dwingende maatregelen nodig ? Dat is een apart verhaal. Als we het goede voorbeeld tonen met onze musea, zetten we al een hele stap vooruit.

Minister Paul Van Grembergen : Er bestaat een internationale lijst van waardevolle gestolen kunstwerken, zoals Interpol een lijst heeft van gesignaleerde misdadigers. Bonafide handelaars kunnen via dat instrument checken wat ze aangeboden krijgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Margriet Hermans tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het geringe aantal vragen aan de Vlaamse Infolijn over cultuur

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Hermans tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het geringe aantal vragen aan de Vlaamse Infolijn over cultuur.

Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, we zijn de afgelopen weken weer overstelpt met jaarverslagen. In het verslag van de Infolijn viel me op dat de cijfers enorm gestegen zijn. Het is werkelijk een succesnummer, onder meer dankzij de campagnes. Wekelijks zien we advertenties in de krant. Het succes verbaast me niet. In de inleiding staat zelfs dat de Infolijn dé spil van de Vlaamse overheid is geworden.

Ik was teleurgesteld door de cijfers over cultuur. Onder het thema 'Kleurrijk Vlaanderen' in het hoofdstuk over de betrokkenheid van de burger bij cultuur werd de burger uitgenodigd om zijn ideeën over cultuur te geven. Er kwamen 131 informatieaanvragen op die uitnodiging en 22 bestellingen. Ik vond dat bitter weinig. Op de aanvragen voor subsidies voor muziek- en promotiekunstprojecten kwamen er 11 informatieaanvragen, en het totale aantal contacten was ook 11. Dat vond ik erg mager. De periodieke beleids campagne 'Cultuur voor Iedereen' stimuleerde de gemeenten om een planmatig cultuurbeleid te voeren dat een breed en divers publiek aanspreekt. Daar kreeg men 4 informatieaanvragen, en het totale aantal contacten was 4.

Ik weet dat ik dat moet relativeren, maar hoe komt het toch dat cultuur zo achterophinkt ? Ik hoop dat dit geen weerspiegeling is van de interesse. Ik hoor vaak dat mensen geen aanvraag indienen omdat ze verwachten uit de boot te vallen.

Waarschijnlijk kende u deze cijfers al. Hoeveel reële aanvragen tot subsidie zijn er binnengekomen ? Moet u als minister van Cultuur het gebruik van de Vlaamse Infolijn niet optimaliseren en breder bekendmaken ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, dit bewijst nog eens dat cijfers op zich weinig zeggen. Ze geven slechts een deeltje van de werkelijkheid weer. Natuurlijk ken ik die cijfers. We gebruiken ze bij onze toekomstplannen.

Voor subsidies voor de muziekprojecten 2003 kwamen er 205 aanvragen binnen : 42 voor jaarwerking, 55 voor de periode januari-april, 40 voor de periode mei-augustus en 68 voor de periode september-december. Voor de subsidies voor de podiumkunsten 2003 kwamen er 54 aanvragen voor theater binnen, 43 voor dans en 21 voor muziektheater. Voor subsidies in het kader van het decreet op het lokaal cultuurbeleid kwamen er 203 aanvragen binnen.

De campagnes 'Kleurrijk Vlaanderen' en de periodieke beleids campagne worden gecoördineerd door minister-president Somers. Het mediaplan en het gebruik van de communicatiekanalen worden daar centraal bepaald. Voor het thema cultuur hebben wij enkel de inhoud kunnen bepalen, niet de technische uitvoering. Voor de bekendmaking van subsidies voor muziek- en podiumkunstenprojecten gebruiken we verschillende kanalen waarin het rechtstreekse nummer van de dossierbehandelaar wordt opgenomen. De betrokkenen weten dat hun dossier aan een bepaalde persoon wordt toegekend en dat ze hem rechtstreeks kunnen bellen. Dit verhoogt het rechtstreeks contact van de aanvragers met de dossierbehandelaar.

De communicatiekanalen richten zich tot de specifieke doelgroep waarvoor de subsidie bedoeld is. De kanalen zijn : advertenties in de Vlaamse kranten, publicatie op de websites van Cultuur, van Muziek en van Podiumkunsten, verspreiding van het bericht via de steunpunten en de infodagen.

De Vlaamse Infolijn is slechts een van de kanalen van de Vlaamse overheid. Het inschakelen van de Infolijn lijkt vooral opportuun bij campagnes van algemene aard en gericht op een groot publiek. De Infolijn fungeert hierbij als eerste aanspreekpunt voor algemene informatie.

De voorzitter : Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans : Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Dit was interessant. Ik zie dat er toch veel meer kanalen zijn dan de Infolijn. Uw cijfers tonen ook meer interesse aan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de terugvorderingen van subsidies, uitgekeerd in toepassing van het muziekdecreet en het decreet podiumkunsten

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de terugvorderingen van subsidies, uitgekeerd in toepassing van het muziekdecreet en het decreet podiumkunsten.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u zult al gelezen hebben dat deze vraag niet alleen bij het muziek- en het podiumkunstendecreet aanleunt, maar ook bij het lokale-cultuurdecreet.

Voor het verwerven van subsidies worden verschillende voorwaarden opgelegd die slechts na verloop van de subsidieperiode worden gecheckt. De subsidies worden uitgekeerd in het jaar waarop ze slaan. U weet wat ik bedoel. De beide decreten laten uiteraard een terugvordering toe van ten onrechte uitbetaalde subsidies, als bij de controle wordt vastgesteld dat de voorwaarden niet vervuld zijn.

Een van de voorwaarden tot behoud van de subsidiëring is het aantal decretaal verplichte voorstellingen. Niet alleen de pers maar ook de minister heeft in zijn beleidsbrief de vinger gelegd op een van de pijnpunten : overproductie versus beperkte afname. Ik zou het niet beter kunnen formuleren. Daarvoor wordt uiteraard verwezen naar de herschaling van de culturele centra. Het aantal kleine gemeenschapscentra die over een beperkt budget beschikken, is enorm toegenomen. De gezelschappen zagen hun afzetgebied krimpen. Dat was een ongewenst gevolg van het decreet. Ik heb hier bij de bespreking al aandacht voor gevraagd.

Ik stel deze vraag niet alleen omdat ik graag de cijfers zou krijgen, en ook niet om gelijk te halen. De evaluatie van het lokale-cultuurbeleid en de cultuurcentra zullen we bij een andere gelegenheid doen. Met het nieuwe kunstendecreet in de steigers

Van Hecke

dringt een degelijk onderzoek van de feiten en een evaluatie van de criteria zich op.

U kunt gerust het cijfermateriaal in bijlage van uw antwoord bezorgen. Ik ben hier al tevreden met de grote tendensen. Het interesseert me wel te weten hoeveel organisaties zo'n vraag tot terugvordering hebben gekregen, uitgesplitst naar sector en met de vermelding of het gaat om structurele subsidies of projectsubsidies.

Men meldt me dat het aantal terugvorderingen de afgelopen vier jaar is gestegen. Ik beschik niet over het cijfermateriaal om dat zelf te beoordelen. Wat is de verhouding tussen de omvang van de terugvorderingen en het totaalbedrag van uitgekeerde subsidies, en tussen het aantal getroffen organisaties en het totale aantal van gesubsidieerde organisaties? Deze vragen horen eerder thuis in een schriftelijke vraag. Ik ben echter blij dat de voorzitter me toestaat ze hier te stellen, want ze leveren het materiaal voor het antwoord op de vraag waar het me hier eigenlijk om te doen is: heeft de minister bij het uitwerken van het kunstendecreet al overlegd met de sector over de pijnpunten in de huidige subsidieregeling?

Hoewel ik geen oplossingen moet aanreiken, wil ik toch een suggestie doen. Iemand uit de sector zei me dat een van de problemen erin bestaat dat men het aantal voorstellingen jaarlijks bekijkt, en niet over de gehele, vierjarige periode. Een slecht seizoen kan men zo niet compenseren in de periode nadien. Als men in een bepaald werkjaar het nodige aantal opvoeringen niet haalt, kan men een gedeelte van de subsidies voor dat jaar terugvorderen, hoewel het niet uitgesloten is dat men over de gehele periode bekeken het nodige aantal voorstellingen wél haalt. Een tweede vraag is wel of men inzake het aantal voorstellingen de lat niet te hoog legt om de kwaliteit te kunnen garanderen. Dat lijkt me het belangrijkste in deze vraag.

Er is een pijnpunt. Heeft de minister daarover al overlegd met de sector? Zijn er oplossingen? Of stelt hij dat alles wat terugvloeit ervoor zorgt dat er in de toekomst meer ruimte is?

De voorzitter : Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans : Bij de bespreking van de beleidsbrief is dat ook al vastgesteld. Er is daarin sprake van 'overproductie versus beperkte afname'. Onze fractie vraagt zich af of het een

goede zaak is de kwantiteit op te drijven als het afzetgebied verkleint.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Dat probleem is tijdens de begrotingsbespreking al zijdelings behandeld. In de beleidsbrief is dat vermeld, en dat leeft ook in de sector. Is er wel een overproductie? Er is natuurlijk een beperkt afzetgebied voor de podiumkunsten. Wat moet er gebeuren? In dit en andere decreten wordt er van alles opgelegd: er moeten een minimum aantal voorstellingen en een minimum aan inkomsten zijn. De voorbije jaren zijn de middelen voor de podiumkunsten flink toegenomen. Is er sprake van een overproductie, zoals in de cultuurbijlage van sommige kranten is geschreven en wat zelfs de voorpagina van De Standaard haalde? Er wordt beweerd dat er te veel gezelschappen zijn, en bijgevolg ook dat er sprake is van een overproductie. Ik heb het antwoord niet, want daarvoor is onderzoek nodig.

De sector is daarmee bezig, maar niemand beschikt over de relevante cijfers. Is er een publieksachteruitgang voor de podiumkunsten waarneembaar? Volgens sommigen wel, al kan ik niet zeggen dat mijn persoonlijke ervaring die stelling ondersteunt. De cijfers interesseren me. Het kunstendecreet biedt ons de mogelijkheid om na te denken over de criteria die we in de toekomst moeten hanteren. Moeten we aantallen blijven opleggen, wat er misschien toe leidt dat men voorstellingen blijft herhalen? En hoe zit het met de publieksaantallen?

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik heb met opzet de evaluatie van het lokale-cultuurdecreet over de culturele centra niet willen maken en ook de cijfers daarover niet gevraagd. Ik weet dat de steunpunten nog bezig zijn met het opvragen van de cijfers en het maken van kritische randbemerkingen. Ik wil het vooral hebben over de toekomstige criteria die beantwoorden aan de beleidsdoelstellingen voor het verstrekken van subsidies, en niet over de globale evaluatie van de cultuurcentra.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Er is de vooronderstelling van een overaanbod die in de sector leeft, maar er is ook nog een ander probleem. Het aanbod van de culturele centra is de afgelopen vijf

Vandenbossche

jaar erg veranderd. Het commerciële aanbod wordt ook via de culturele centra aangeboden, en dat is een groot succes. Een optreden van K3 in een CC staat garant voor een volle zaal. Dat leidt ertoe dat de programmatie van culturele centra zal wijzigen.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik wil die discussie liefst op een ander ogenblik in deze commissie voeren.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, u zult het mij niet kwalijk nemen dat ik een antwoord zal geven dat vooral uit cijfers bestaat. Nadien zal op basis van de cijfers een evaluatie moeten gebeuren. In het kunstendecreet wordt gewerkt met een vierjarige periode. Dat leidt ertoe dat bij de globale beoordeling de jaarlijkse toestand toch wel anders zal worden bekeken.

Ik geef nu de cijfers. In de periode 1999-2002 is voor de hierna beschreven sectoren een terugvorderingsprocedure ingesteld. Ik begin met de podiumkunsten. Voor de structureel gesubsidieerde organisaties podiumkunsten is in zes dossiers vastgesteld dat er een terugvorderingsprocedure moest worden opgestart. Voor het jaar 1999 zijn geen inbreuken vastgesteld. Voor het jaar 2000 werd één inbreuk, in de sector muziektheater, vastgesteld. Voor het jaar 2001 zijn twee inbreuken vastgesteld : één in de sector Nederlandstalige dramatische kunst en één in de sector muziektheater. Voor het jaar 2002 werden drie inbreuken vastgesteld : één voor de sector dans en twee voor de sector Nederlandstalige dramatische kunst.

Voor de projectmatig gesubsidieerde organisaties werd in twaalf dossiers vastgesteld dat er een terugvorderingprocedure moest worden opgestart. Voor het jaar 1999 werden geen inbreuken vastgesteld. Voor het jaar 2000 werden evenmin inbreuken vastgesteld. Voor het jaar 2001 werden tien inbreuken vastgesteld : vijf voor de sector dans, drie voor Nederlandstalige dramatische kunst en twee voor de sector muziektheater. Voor het jaar 2002 werden twee inbreuken vastgesteld : één voor de sector Nederlandstalige dramatische kunst en één voor de sector dans. Voor de podiumkunsten is het met tien inbreuken een zwaar jaar geweest.

Wat muziek betreft, heb ik de volgende gegevens. Voor de structureel gesubsidieerde organisaties werd in drie dossiers vastgesteld dat er een terugvorderingprocedure moest worden opgestart. Voor het jaar 1999 werden geen inbreuken vastgesteld. Voor het jaar 2000 werd één inbreuk vastgesteld in de sector muzikeducatieve organisatie. Voor het jaar 2001 werden twee inbreuken vastgesteld : één bij een muziekensemble en één bij een concertorganisatie. Voor het jaar 2002 werden geen inbreuken vastgesteld.

Voor projectmatig gesubsidieerde organisaties werd in 33 dossiers vastgesteld dat er een terugvorderingprocedure moest worden opgestart. Voor het jaar 1999 werden vier inbreuken vastgesteld : twee bij de festivals, één bij de concertorganisatoren en één bij de muziekensembles. Voor het jaar 2000 werden negen inbreuken vastgesteld : twee bij de muziekensembles, vijf bij de concertorganisaties, één bij de sector festivals en één bij de werkbeurzen. Voor het jaar 2001 werden negen inbreuken vastgesteld : één bij de muziekensembles, twee bij de festivals, één bij de muzikeducatieven, vier bij de concertorganisaties en één bij de muziekclubs. Voor het jaar 2002 werden elf inbreuken vastgesteld : één bij de muziekclubs, twee bij de muzikeducatieven, drie bij de concertorganisatoren, drie bij de festivals en twee bij de muziekensembles. Voor een gedetailleerd overzicht van de betreffende dossiers verwijs ik naar de tabellen in bijlage bij dit antwoord, dat wordt rondgedeeld. Er is de voorbije 4 jaar dus wel degelijk een stijgende trend in de terugvorderingen waar te nemen.

Voor de podiumkunsten waren er in het jaar 1999 geen terugvorderingen. Voor het jaar 2000 was er een totaal bedrag aan terugvorderingen van 141.000 euro op een totaal toegekend subsidiebedrag voor de sector podiumkunsten van 28.691.000 euro. Voor het jaar 2001 was er een totaal bedrag aan terugvorderingen van 212.000 euro op een toegekend subsidiebedrag voor de sector podiumkunsten van 24 miljoen euro. Voor het jaar 2002 was er een totaal bedrag aan terugvorderingen van 70.000 euro op een toegekend subsidiebedrag voor de sector podiumkunsten van bijna 40 miljoen euro.

Wat muziek betreft, was er voor het jaar 1999 een totaal bedrag aan terugvorderingen van 38.000 euro op een totaal toegekend subsidiebedrag voor de sector muziek van meer dan 10 miljoen euro. Voor het jaar 2000 was er een totaal bedrag aan terugvorderingen van 44.000 euro op een totaal toegekend subsidiebedrag voor de sector muziek van meer dan 12 miljoen euro. Voor het jaar 2001 was

Van Grembergen

er een totaal bedrag aan terugvorderingen van bijna 64.000 euro voor een totaal toegekend subsidiebedrag voor de sector muziek van 12.250.000 euro. Voor het jaar 2002 was er een totaal bedrag aan terugvorderingen van 32.600 voor een totaal toegekend subsidiebedrag voor de sector muziek van 12.481.000 euro.

Vanaf halfweg december is er overleg gepland over alle aangelegenheden in het kader van de nieuwe regelgeving. Dit gebeurt naar aanleiding van het verspreiden van het voorontwerp van het uitvoeringsbesluit en het aangepaste voorontwerp van decreet.

Het aanbod van voorstellingen en concerten is tussen 1999 en 2002 met 50 percent gestegen. Het publiek is niet afgenomen, maar wordt veel meer verspreid. Er is een publieksonderzoek gestart. Het probleem ligt vooral bij de hedendaagse kunst en de avant-garde. Ik heb daar vragen bij. Het gesprek moet ook in het veld worden gevoerd. Wij zullen het gesprek via het Vlaams Theaterinstituut voeren. Wij willen niet alleen als waarnemer aanwezig zijn, maar ook als actief en bezorgd betrokkene.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord. Ik heb drie bedenkingen. Ten eerste zou het goed zijn dat de minister klaarheid brengt in de regelgeving inzake de globale vierjarige periode. Er is een interpretatieprobleem. Vandaag staat er vier jaar, maar men vordert terug van jaar tot jaar. Er mag geen twijfel blijven bestaan.

Ten tweede zijn het natuurlijk de risicovolle voorstellingen die met problemen kampen. De kunstenaars zijn onzeker over de programmatie van hun voorstellingen omdat de inkomsten niet zeker zijn. Wat gebeurt er met degenen die geld nodig hebben om creatief bezig te zijn en zo'n laboratoriumfunctie vervullen voor de kunsten in de toekomst ? In welke mate vallen zij buiten de prijzen en gaan zij verloren in de regelgeving ? De minister plant een overleg met de sector.

Ten derde wil ik een aanbeveling van de ombudsdienst onder de aandacht brengen. Ik heb de aankondiging gezien van informatievergaderingen over de uitvoeringsbesluiten van een decreet dat nog altijd geen decreet is geworden. Het is goed om geen verwarring te zaaien. Ik ken de bezorgdheid van de minister. Ik ken intussen de marges waarover het parlement beschikt om zaken bij te sturen. Volgens die bepaalde informatie bestaat het kunstendecreet al en wordt over de uitvoeringsbesluiten gesproken.

Minister Paul Van Grembergen : Ik begrijp uw standpunt volledig. Ik merk dat fenomeen ook bij discussies over decreten in het parlement. Voor de discussie wordt afgerond, wordt er al gediscussieerd over de uitvoeringsbesluiten.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik heb ook een probleem met de manier waarop een en ander in de folder vermeld staat. Het lijkt wel of het Nieuwe Kunstendecreet al bestaat.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15 uur.*
